

Mirenje kao način postizanja efikasnijeg pravosuđa

Zagreb, lipanj 2016.

American Chamber of Commerce in Croatia *Američka gospodarska komora u Hrvatskoj*

Sadržaj

Uvod	3
Važnost mirenja za gospodarstvo	3
Važnost pravosudnog sustava za razvoj mirenja	4
Predložene zakonske izmjene	5
Povećati ovlasti sudaca uvođenjem obveznog upućivanja na informativni sastanak o mirenju	5
Uvesti obveznu naknadu troškova održavanja informativnog sastanka o mirenju	11
Uvesti obvezatnost mirenja u pojedinim vrstama postupaka	12
Daljnji razvoj sustava mirenja	13
Ministarstvo pravosuđa	13
Vrhovni sud	13
Općinski i trgovački sudovi	14
Pravosudna akademija	14
Hrvatska odvjetnička komora	14
Podizanje javne svijesti o mirenju	15

Uvod

Mirenje je svaki postupak, bez obzira na to vodi li se na sudu, instituciji za mirenje ili drugdje, u kojem stranke nastoje sporazumno riješiti spor uz pomoć izmiritelja koji im pomažu postići nagodbu.

Donošenjem novog Zakona o mirenju 2011. godine uspostavljen je u Hrvatskoj zakonodavni okvir za provođenje mirenja u skladu sa europskim zakonodavstvom, i to Direktivom 2008/52 EC Europskog parlamenta i vijeća. Međutim, u hrvatskoj praksi rješavanja sporova može se zamijetiti stagnacija razvoja mirenja kao jednog od alternativnih načina rješavanja sporova. Uzimajući u obzir iskustva pojedinih zapadnih zemalja koja svjedoče o pozitivnom efektu mirenja za sve sudionike postupka, uključujući gospodarske subjekte, razvidna je potreba stvaranja okruženja koje će prepoznati proceduru mirenja kao način rješavanja sporova.

Europska unija (EU) također prepoznaje tu potrebu te potiče mirenje u državama članicama i kroz vlastito zakonodavstvo stvara sve povoljnije uvjete za razvoj mirenja. Tako su na europskoj razini upravo aktualne novine vezane za mirenje u potrošačkim sporovima, što je regulirano Direktivom 2013/11/EU o alternativnom načinu rješavanja potrošačkih sporova (ARPS Direktiva), odnosno pokretanje platforme za online rješavanje sporova koja omogućava potrošačima i trgovcima online rješavanje sporova proizašlih iz online ugovora sukladno Uredbi (EU) 524/2013 o online rješavanju potrošačkih sporova, što je potrebno adekvatno implementirati i u hrvatsko zakonodavstvo.

Studija Europskog parlamenta „Rebooting the mediation Directive“, objavljena u siječnju 2014. god. procjenjuje da bi, kada bi samo građanskim sporovima sustavno prethodilo mirenje, direktna troškovna ušteda u EU iznosila između 15 i 40 milijardi eura, a izbjegnuto ukupno godišnje vrijeme čekanja iznosilo 8 milijuna godina.¹

Važnost mirenja za gospodarstvo

Prema inozemnoj praksi ali i iskustvima članova AmCham-a, ključne prednosti rješavanja spora u postupku mirenja za gospodarske subjekte su smanjenje troškova i ušteda vremena u odnosu na sudsku parnicu. Ostale prednosti uključuju povjerljivost, fleksibilnosti i neformalnost. Također je potrebno naglasiti da stranke imaju mogućnost razgovarati ne samo o pravnoj već i o poslovnoj dimenziji svoga spora, te na taj način imaju priliku osigurati nastavak poslovnih odnosa.

Mirenje može biti i učinkovit način rješavanja individualnih radnih sporova. To se može vidjeti na primjeru velike hrvatske tvrtke članice AmCham-a, koja je od 2007. godine 88% iniciranih individualnih radnih sporova rješavala postupkom mirenja uz više od 65% uspješnosti, te pri tome ostvarila značajne troškovne uštede u odnosu na parnični postupak.

¹ Europski parlament, „Rebooting' the Mediation Directive: Assessing the limited impact of its implementation and proposing measures to increase the number of mediations in the EU“, 2014, preuzeto sa: http://www.europarl.europa.eu/RegData/etudes/etudes/JOIN/2014/493042/IPOL-JURI_ET%282014%29493042_EN.pdf

Važnost pravosudnog sustava za razvoj mirenja

Kroz analizu postojećeg sustava mirenja u Hrvatskoj, mogu se uočiti dva ključna nedostatka:

- Neadekvatna zakonska podloga u Zakonu o parničnom postupku (ZPP-u);
- Nizak stupanj svijesti kako pravosudnog sustava tako i javnosti o pogodnostima ovog načina rješavanja sporova.

AmCham smatra kako je navedene nedostatke potrebno korigirati na način da se ponajprije osnaži uloga sudstva u korištenju i promociji mirenja u Hrvatskoj. Suci posjeduju autoritet potreban za poticanje daljnjeg razvoja sustava mirenja, no za to im je potrebna adekvatna zakonska podloga, edukacija o prednostima i provođenju postupaka mirenja, te podrška nadležnih institucija.

AmCham stoga predlaže potrebne mjere za stvaranje okruženja u kojem suci mogu redovito provoditi ili upućivati stranke na postupke mirenja (unutar ili izvan suda). Rezultat bi bio rasterećenje sudova i povećanja kvalitete njihova rada, te posljedično lakše poslovanje na hrvatskom tržištu i povećanje konkurentnosti hrvatskog gospodarstva.

Takvo postupanje sudaca s vremenom bi dovelo i do više razine svijesti kako poslovne zajednice tako i cjelokupne javnosti o mogućnosti i prednostima mirenja, što bi osnažilo i dio sustava mirenja izvan pravosudnog sustava, koji uključuje udruge za mirenje, stručne izmiritelje itd.

Predložene zakonske izmjene

Povećati ovlasti sudaca uvođenjem obveznog upućivanja na informativni sastanak o mirenju

Postojeći zakonski tekst ZPP-a, ovlašćuje suca uputiti stranke na mirenje, što se u praksi pokazalo nedostatnim, te AmCham predlaže izmjene odredaba ZPP-a koje položaj suda osnažuju na način da sudac nije samo ovlašten uputiti na mirenje, već mu se daje ovlast sudskim rješenjem naložiti strankama održavanje informativnog sastanka o mirenju.

Ovime se ne uvodi institut obveznog mirenja, već je element obvezatnosti iskorišten da bi se strankama pružile informacije o mirenju, kako bi samostalno mogle odlučiti o upuštanju u postupak mirenja i izabrati vrstu mirenja koja im najviše odgovara. Time se afirmira načelo dobrovoljnosti, a istovremeno osnažuje mirenje u Hrvatskoj.

U skladu s predloženim, potrebno je propisati institut informativnog sastanka o mirenju i u Zakonu u mirenju, kako bi se osiguralo njegovo razumijevanje i korištenje od strane svih dionika sustava za mirenje u Hrvatskoj.

U sklopu Savjetovanja o Nacrtu prijedloga Zakona o izmjenama i dopunama ZPP-a (Nacrt) otvorenog 3. svibnja 2016. od strane Ministarstva pravosuđa, predlažemo slijedeće izmjene pojedinih predloženih odredbi ZPP-a, koje uz uvođenje instituta informativnog sastanka o mirenju imaju svrhu pojednostaviti zakonski tekst, povećati pravnu sigurnost i osigurati razvoj sustava mirenja kako na sudovima tako i izvan sudova:

Tekst Nacrta	Predloženi novi tekst	Obrazloženje
	<p>Prethodno članku 186.d, predložemo dodatni članak:</p> <p>„Nakon što sud zaprimi odgovor na tužbu tuženika, sud će rješenjem naložiti strankama da u roku od 30 dana održe informativni sastanak o mirenju. Sudac će rješenjem odrediti obveze stranaka u organizaciji informativnog sastanka.</p> <p>Informativni sastanak o mirenju može se održati pri sudu ili izvan suda uz sudjelovanje izmiritelja upisanog u Registar izmiritelja pri Ministarstvu pravosuđa.</p> <p>Tužitelj je dužan u daljnjem roku od 15 dana dostaviti sudu pisani dokaz o održavanju informativnog sastanka o mirenju.</p> <p>Ako je na informativnom sastanku postignut sporazum o pokretanju postupka mirenja, sud će zastati s postupkom do okončanja postupka mirenja.“</p>	<p>U svrhu osnaženja mirenja kao cilja predloženih izmjena, predlaže se uvesti institut informativnog sastanka o mirenju kao obaveznog momenta u postupku koji slijedi odmah po pokretanju parnice, nakon podnošenja odgovora na tužbu.</p> <p>Ovime se ne uvodi institut obveznog mirenja, već je element obvezatnosti iskorišten da bi se strankama pružile informacije o mirenju, kako bi samostalno mogle odlučiti o upuštanju u postupak medijacije, kao i izabrati vrstu medijacije koja im najviše odgovara.</p> <p>Time se afirmira načelo dobrovoljnosti, a istovremeno osnažuje medijacija u Hrvatskoj.</p>

Tekst Nacrta – članak 25.	Predloženi novi tekst	Obrazloženje
<p>Članak 186.d mijenja se i glasi:</p> <p>"Sud može uvažavajući sve okolnosti, posebno interes stranaka i trećih osoba vezanih uz stranke te trajnost njihovih odnosa i upućenost jednih na druge, na ročištu uputiti stranke da u roku od osam dana pokrenu postupak mirenja pri sudu.</p> <p>Rješenje kojim sud upućuje stranke na rješavanje spora u postupku mirenja smatra se rješenjem o upravljanju postupkom.</p> <p>Sud može tijekom cijeloga parničnog postupka strankama predložiti rješavanje spora u postupku mirenja pri sudu ili izvan suda.</p> <p>Ako stranke suglasno predlože ili prihvate rješavanje spora u postupku mirenja pred sudom, bez odgode će se odrediti sastanak radi pokušaja mirenja na koje se pozivaju stranke, njihovi zastupnici i punomoćnici ako ih imaju.</p> <p>Postupak mirenja pred sudom vodi sudac izmiritelj ili sudski savjetnik određen s liste izmiritelja koju utvrđuje predsjednik suda.</p> <p>Izmiritelj ne može sudjelovati u postupku mirenja u parničnom predmetu koji mu je dodijeljen.</p>	<p>Članak 186.d mijenja se i glasi:</p> <p>"Sud može tijekom cijeloga parničnog postupka, uvažavajući sve okolnosti, posebno interes stranaka i trećih osoba vezanih uz stranke te trajnost njihovih odnosa i upućenost jednih na druge, na ročištu uputiti stranke da u roku od osam dana pokrenu postupak mirenja pri sudu ili izvan suda.</p> <p>Stranke mogu nakon podnošenja redovnog pravnog lijeka suglasno podnijeti prijedlog za rješavanje spora u postupku mirenja pred sucem izmiriteljem suda nadležnog za odlučivanje o pravnom lijeku.</p> <p>Ako stranke suglasno predlože ili prihvate rješavanje spora u postupku mirenja pred sudom, bez odgode će se odrediti informativni sastanak o mirenju na koje se pozivaju stranke, njihovi zastupnici i punomoćnici ako ih imaju.</p> <p>Postupak mirenja pred sudom vodi izmiritelj određen iz Registra izmiritelja koji vodi Ministarstvo pravosuđa.</p> <p>Nagodba sklopljena u postupku mirenja provedenom u sudu pred izmiriteljem je sudska nagodba, ako je potpiše sudac."</p>	<p>Predlaže se iz stavka 3. riječi „tijekom cijelog parničnog postupka“ uvrstiti u stavak 1. odmah iza riječi „sud može“, a riječi iz stavka 3. „ili izvan suda“ dodati na kraj 1. stavka, čime stavak 3. postaje suvišan i briše se.</p> <p>Također se predlaže iz stavka 1. izbrisati riječi „na ročištu“, obzirom da bespotrebno ograničavaju rad suda.</p> <p>Nadalje se predlaže postupovne odredbe radi jasnoće postupka izdvojiti u poseban članak, pa se predlaže stavak 2. izdvojiti u poseban članak.</p> <p>U odnosu na stavak 4. predlaže se riječi „sastanak radi pokušaja mirenja“ uskladiti s člankom koji prethodi ovom članku, te na to mjesto upisati „informativni sastanak o mirenju“.</p> <p>Stavak 5. predlaže se izmijeniti na način da postupak mirenja pred sudom vodi izmiritelj upisan u Registar koji vodi Ministarstvo pravosuđa, budući da prema važećem zakonskom rješenju pred sudom mogu miriti izmiritelji, neovisno radi li se o sucima, dok bi ovakvo rješenje ograničilo pravo stranaka da biraju izmiritelja.</p> <p>U odnosu na stavke 6. i 7. predlaže se iste</p>

<p>Ako se postupak mirenja dovrši bez sklapanja nagodbe, izmiritelj ne smije sudjelovati u tom sporu u bilo kojem svojstvu.</p> <p>Nagodba sklopljena u postupku mirenja provedenom u sudu pred sućem izmiriteljem je sudska nagodba.</p> <p>Nagodba sklopljena u postupku mirenja provedenom u sudu pred izmiriteljem – sudskim savjetnikom je sudska nagodba, ako je potpiše sudac."</p>		<p>izdvojiti u poseban članak.</p> <p>U odnosu na stavke 8. i 9. predlaže se iste pojednostaviti na način da tekst glasi kako je predloženo.</p>
<p>Tekst Nacrta – članak 26.</p>	<p>Predloženi novi tekst</p>	<p>Obrazloženje</p>
<p><u>Članak 186.e mijenja se i glasi:</u></p> <p>"Stranke mogu nakon podnošenja redovnog pravnog lijeka suglasno podnijeti prijedlog za rješavanje spora u postupku mirenja pred sućem izmiriteljem suda nadležnog za odlučivanje o pravnom lijeku.</p> <p>Izmiritelj ne može sudjelovati u postupku mirenja u parničnom predmetu koji mu je dodijeljen radi odlučivanja o pravnom lijeku.</p> <p>Ako se postupak mirenja dovrši bez sklapanja nagodbe, izmiritelj ne smije sudjelovati u tom sporu u bilo kojem svojstvu.</p> <p>Na postupke mirenja koji se provode u sudovima na odgovarajući način se primjenjuju odredbe zakona koji uređuje postupak mirenja, ako ovim zakonom nije</p>		<p>Predlaže se stavak 1. prenijeti u članak 186.d, odmah iza 1. stavka, jer to čini jednu cjelinu te naglašava da je mirenje moguće i u drugom stupnju.</p> <p>Predlaže se stavke 2.,3, i 4. prenijeti u poseban članak, budući da sadržajno čine cjelinu i uređuju postupovne odredbe, s time da stavak 2. i 3. sadržajno odgovaraju stavku 6. i 7. predloženog članka 186.d.</p>

drukčije određeno."		
Tekst Nacrta – članak 27.	Predloženi novi tekst	Obrazloženje
<p><u>Članak 186.f mijenja se i glasi:</u></p> <p>"Ako su stranke u parničnom postupku suglasno predložile rješavanje spora u postupku mirenja u nekom od centara za mirenje izvan suda, sud će zastati s postupkom, uz odgovarajuću primjenu odredaba članka 186.g ovoga Zakona.</p> <p>Ako se postupak mirenja pred izabranim centrom za mirenje izvan suda dovrši sklapanjem nagodbe, stranke na temelju te nagodbe mogu pred sudom koji je zastao s postupkom sklopiti sudsku nagodbu."</p>		<p>Kao predstavnici gospodarstva, podržavamo predloženo ovim člankom jer smatramo da pružanje mogućnosti gospodarstvenicima da svoj spor riješe i kod nekog centra za mirenje izvan suda, može predstavljati prednost obzirom na specijalistička znanja iz pojedinih grana i područja gospodarstva koja izmiritelji izvan suda mogu pružiti.</p>
Tekst Nacrta – članak 28.	Predloženi novi tekst	Obrazloženje
<p><u>Članak 186.g mijenja se i glasi:</u></p> <p>"Stranke mogu tijekom parničnog postupka suglasno zatražiti od suda zastoj postupka radi pokušaja mirnog rješenja spora, bez obzira na način i forum rješavanja.</p> <p>Zastoj iz stavka 1. ovoga članka može trajati najduže 60 dana, s tim da na suglasni obrazloženi prijedlog stranaka, podnesen prije proteka roka čije se produljenje traži, sud može jednom ovaj rok produžiti za određeno vrijeme, najviše za daljnjih 60 dana.</p> <p>Ako nijedna stranka u roku od 15 dana</p>		<p>Članak 28. ostaje nepromijenjen.</p>

<p>nakon proteka rokova iz stavka 2. ovoga članka ne predloži nastavak postupak, smatra se da je tužba povučena.".</p>		
	<p>Predlažemo dodatni članak:</p> <p>„Izmiritelj ne može sudjelovati u postupku mirenja u parničnom predmetu koji mu je dodijeljen radi odlučivanja o pravnom lijeku.</p> <p>Ako se postupak mirenja dovrši bez sklapanja nagodbe, izmiritelj ne smije sudjelovati u tom sporu u bilo kojem svojstvu.</p> <p>Na postupke mirenja koji se provode u sudovima na odgovarajući način se primjenjuju odredbe zakona koji uređuje postupak mirenja, ako ovim zakonom nije drukčije određeno.“.</p>	<p>Predlažemo korekciju 1. i 2. stavka prenesenog iz članka 186.e, budući da nije jasno zbog čega izmiritelj ne može sudjelovati u postupku mirenja koje mu je dodijeljeno u rad.</p>
	<p>Predlažemo dodatni članak:</p> <p>„Rješenje kojim sud upućuje stranke na rješavanje spora u postupku mirenja smatra se rješenjem o upravljanju postupkom.</p> <p>Protiv rješenja o upućivanju na informativni sastanak o mirenju i pokretanje postupka mirenja žalba nije dopuštena.“.</p>	<p>Predlaže se u poseban članak izdvojiti stavak 2. članka 186.d kako je to učinjeno u prijedlogu, te se ujedno predlaže dodati i novi stavak 2. kojim se uređuje pitanje dopuštenosti žalbe.</p>

Predložene izmjene ZPP-a uvažavaju prirodu mirenja kao jednog od načina rješavanja sporova, bez nametanja strankama obveznosti istog. No, treba imati na umu da je za rješavanja sporova mirenjem potrebna ne samo prisutnost stranaka, već i njihova volja da se u takav postupak upuste i da u istom surađuju međusobno i s izmiriteljem.

U tom smislu potrebno je razlikovati obveznost pristupanja informativnom sastanku za mirenje, što se predloženim izmjenama odredaba ZPP-a želi osigurati, od obveze stranaka da se u postupak mirenja doista i upuste. Pristupanje informativnom sastanku o mirenju ne podrazumijeva ujedno i upuštanje u postupak mirenja, već se takvim zakonskim rješenjem želi postići da stranke „sjednu za isti stol“, a daljnja odluka o upuštanju ili ne upuštanju u postupak mirenja prepušta se slobodnoj odluci stranaka. Time se postiže preuzimanje odgovornosti stranaka za rješavanje vlastitih sporova, jer je za bolje funkcioniranje pravosudnog sustava u cijelosti potrebno spoznati da stranke nemaju samo pravo pokrenuti postupak, već i dužnost aktivno pridonijeti rješavanju istog na što efikasniji način.

U cilju izbjegavanja konfuzije u praksi, koja bi mogla nastati neadekvatnom interpretacijom gornjih odredbi, na način da se obveznost pristupa na informativni sastanak o mirenju pogrešno shvati i dalje prezentira kao obveznost mirenja u cijelosti, a što je suprotno samom duhu postupka mirenja, smatramo svrsishodnim da Vrhovni sud kao najviše tijelo sudbene vlasni odgovarajućim pisanim materijalom ukaže na gore opisanu distinkciju, te taj materijal prosljedi svim involviranim subjektima, uključujući Hrvatsku odvjetničku komoru, centre za mirenje, kao i da se isto učini dostupnim javnosti kroz odgovarajuća sredstva javnog informiranja.

Uvesti obveznu naknadu troškova održavanja informativnog sastanka o mirenju

U cilju da informativni sastanak o mirenju zaživi kao pravni institut, predlažemo troškovno sankcioniranje stranke koja odbije pristupiti informativnom sastanku o mirenju nakon što to sudac naloži. Potrebno je naglasiti da nije dovoljno da sastanku pristupi odvjetnik stranke, već stranka osobno (u slučaju poslovnog subjekta njegov predstavnik (vlasnik, direktor itd.)).

Stoga predlažemo uz članak 159. ZPP-a, kojim se regulira pitanje naknade parničnog troška, dodati novu odredbu o troškovima parničnog postupka koja glasi:

„Ukoliko stranka koja sukladno rješenju suda ne organizira informativni sastanak o mirenju, odnosno ukoliko druga strana ne pristupi informativnom sastanku o mirenju, ista je dužna protivnoj stranci nadoknaditi trošak održavanja informativnog sastanka o mirenju u visini vrijednosti pojedinog ročišta sukladno vrijednosti predmeta spora.

Stranke su sastancima dužne pristupiti osobno, odnosno po zakonskom zastupniku ako se radi o pravnoj osobi.“

Uvesti obvezatnost mirenja u pojedinim vrstama postupaka

Uz navedene izmjene ZPP-a koje nameću pristupanje informativnom sastanku o mirenju kao obvezatno u parničnim postupcima koji se pokreću ili su u tijeku, potrebno je *pro futuro* zakonodavno razraditi obvezatnost mirenja u pojedinim vrstama postupaka koji će se tek pokretati (npr. obiteljsko, radno, sporovi između tijela trgovačkog društva i sl.), čime bi se u značajnoj mjeri moglo rasteretiti pravosuđe.

Daljnji razvoj sustava mirenja

U cilju uspostavljanja okruženja za razvoj mirenja potrebno je raditi na osnaženju već postojećeg sustava u Republici Hrvatskoj na svim razinama. Stoga navodimo najvažnije institucije sustava mirenja te predlažemo niz mjera koje se mogu poduzeti za njegov daljnji razvoj.

Ministarstvo pravosuđa

AmCham vidi prostor za jačanje uloge Ministarstva pravosuđa u pružanju podrške svim akterima (sudovima, centrima za mirenje i izmiriteljima) te aktivnom pridonosa razvoju mirenja kao samostalne profesije.

U svrhu pružanja adekvatne podrške, osobito je važno redovito održavanje sastanaka Povjerenstva za alternativno rješavanje sporova, kao i njegovo osnaživanje i kadrovski i utjecajno.

Predlažemo i slijedeće konkretne mjere:

- Aplikiranje za novi EU projekt mirenja - nastavak projekta "Jačanje mirenja kao alternativnog načina rješavanja sudskih sporova" ostvarenog u okviru programa PHARE 2005;
- Podržavanje razvoja postupaka mirenja kod sudova, što uključuje osiguranje budžeta za sudsko mirenje (prostor, omotnice, obrasci, e-mail, telefon);
- Povezivanje sudova s izvansudskim centrima za mirenje („court connected mediation“);
- Osiguravanje kvalitete postupaka mirenja kroz redovite dodatne edukacije na trošak Ministarstva;
- Podržavanje marketinških kampanja s ciljem promocije mirenja;
- Vraćanje i osnaživanje web stranice Ministarstva o mirenju u Hrvatskoj;
- Ažuriranje Registra izmiritelja sukladno Pravilniku o Registru izmiritelja i standardima za akreditiranje institucija za mirenje i izmiritelja, a osobito u skladu sa člankom 7. navedenog Pravilnika.

Vrhovni sud

Bez podrške Vrhovnog suda predsjednicima općinskih i trgovačkih sudova za provođenje postupaka mirenja, nije moguće ostvariti zadovoljavajući razvoj mirenja u praksi. Stoga je na razini Vrhovnog suda potrebno ojačati svijest o mirenju kao načinu rješavanja sporova koji je komplementaran tradicionalnom načinu rješavanja sporova, te ne ugrožava već doprinosi postojećem sustavu.

U tom kontekstu predlažemo revidiranje metodologije izrade ocjene obnašanja sudačke dužnosti na način da se Državnom sudbenom vijeću ukaže na potrebu i važnost jednakog vrednovanja rada parničnog suca i suca izmiritelja u pojedinom parničnom postupku (po principu svakome po jedan bod).

Općinski i trgovački sudovi

Na ovoj razini pozivamo na jačanje ključne uloge predsjednika sudova, kako bi mogli kontinuirano davati podršku sucima po pitanju upućivanja na mirenje.

U tu svrhu predlažemo:

- Imenovanje, educiranje i aktivno podržavanje povjerenika za mirenje;
- Postizanje okruženja u kojem je mirenje na sudovima poželjno i očekivano;
- Pravovremena priprema, prijava i zatraživanje budžeta za mirenje kod Ministarstva pravosuđa (prostor, omotnice, obrasci, e-mail, telefon).

Pravosudna akademija

AmCham predlaže da Pravosudna akademija, kao javna ustanova čiji je cilj omogućiti stalno stručno usavršavanje pravosudnih službenika, u svoje aktivnosti uvrsti edukaciju sudaca o mirenju općenito, upućivanju u mirenje te o medijacijskim vještinama koje mogu unaprijediti rad u sudnici.

Hrvatska odvjetnička komora

AmCham smatra potrebnim naglasiti da je za jačanje postupaka mirenja u praksi potrebno provoditi i sustavnu edukaciju odvjetnika za mirenje, prvenstveno kroz Odvjetničku akademiju kao stručno tijelo Hrvatske odvjetničke komore zaduženo za trajno stručno usavršavanje.

Pri tome je važno ne samo općenito podići svijest odvjetnika o važnosti i prednostima mirenja, nego i odvjetnicima koji se žele aktivno baviti poslom zastupanja stranaka u postupcima mirenja omogućiti adekvatnu izobrazbu.

Podizanje javne svijesti o mirenju

Za efikasno provođenje gornjih mjera predlažemo provođenje odgovarajućih marketinških kampanja s ciljem senzibiliziranja javnosti o mogućnosti pokretanja i vođenja postupaka mirenja, te time posredno i poticanja stranaka da u pravnim postupcima pokušaju mirenje.

Konkretno kampanje trebale bi se provoditi na svim gore navedenim razinama, pri čemu ključnu poziciju ima Ministarstvo pravosuđa koje može provoditi samostalne kampanje, ali i uključivati se u kampanje na drugim razinama, uključujući i davanje podrške promociji mirenja pojedinih institucija (npr. Hrvatske udruge za mirenje kao krovne medijacijske institucije).

Za dodatne informacije molimo kontaktirajte:
Američka gospodarska komora u Hrvatskoj
Andrea Doko Jelušić, Izvršna direktorica
T: 01 4836 777
E: andrea.doko@amcham.hr